

מטעמי תורת זילים

פרשת נח – עונשם של אנשי דור המבול

לפני שה' יתברך הביא את מי המבול על העולם נאמר "הַנְּפִלִים הָיוּ בְּאֶרֶץ בְּיָמַי הֵהָם וְגַם אַחֲרַי כֹּן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם : וַיֵּרָא ה' כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וְכָל יָצָר מַחְשַׁבְתּוֹ לָבוֹ רַק רַע כָּל הַיּוֹם : וַיִּנְחַם ה' כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ : וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאִיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמַתִּי כִּי עָשִׂיתִם" (בראשית, ו, ד-ז).

יש להבין, מה היו מעשיהם הרעים של אנשי דור המבול? ואיך הם באו על עונשם בעבור מעשיהם בכך שה' יתברך הביא עליהם את המבול?

אנשי דור המבול היו שטופים בעריות ורודפים אחרי תאוות גופניות

הס"מ הטיל זוהמא בחוה בחטא הנחש הקדמון והיא הולידה על ידי כך את קין (וזהו פרשת בראשית דף לו ע"א ד"ה רבי יוסף) שהוא היה 'גוף' ל'רוח הטומאה' שיצאה על ידו לאויר העולם. ועל ידי 'רוח הטומאה' שהיתה בו הוא קטרג על הבל אחיו והרגו (עבודת הקודש' לר' מאיר בן גבאי חלק ד פרק יד ד"ה והנה בארו). וגם מחמתה לא היתה צורתו של קין דומה לשאר בני האדם (וזהו פרשת בראשית דף לו ע"א ד"ה רבי יוסף). וכן כל תולדותיו של קין היו מהצד ההוא 'הטמא והקשה' (עבודת הקודש' חלק ד פרק יד ד"ה והנה בארו), דומים גם לעליונים וגם לתחתונים, גיבורים גדולים שבהליכתם היו מטשטשים את הארץ. והם אלו שנקראו "בְּנֵי הָאֱלֹהִים" (בראשית, ו, ז) (וזהו פרשת בראשית דף לו ע"א ד"ה רבי יוסף) (להרחבה על לידתו של קין ראה מאמרינו לפרשת וארא – ילגולו של פרעה הרשע).

כל אנשי דור המבול היו מבניו של קין (ליקוטי תורה' להארי"י ז"ל ספר יחזקאל ד"ה אמנם דע) כי בני קין היו מתחתנים עם שאר בני האדם. והם היו שטופים בבלמוס של עריות, בני קין – לפי שקין נולד מקלקול הנחש עם חוה ונמשכו אחריה גם בניו. ושאר בני האדם – מחמת שהתערבבו עם בני קין והיו גם הם נמצאים בחטאים (זוהר ברך' לר' ברכיה ברך תלמידו של 'המגלה עמוקות' חלק א פרשת נח ד"ה הפך ה' אפטר לומר). והיה בהם גסות הרוח, שהיו פושטים את בגדיהם ומניחים אותם על גבי הארץ ומהלכים ערומים בשוק (יטא דבי אליהו' רבא פרק לא אות ו ד"ה וכן אנשי דור, 'יטא דבי אליהו' זוטא פרק י אות ד ד"ה וכן בעשרה) בגילוי בשר ערוה כבהמה (פרקי דרבי אליעזר' פרק כב) שנאמר "עָרוֹם הֵלְכוּ בְּלֵי לְבוּשׁ" (איוב, כד, ז) (יטא דבי אליהו' זוטא פרק י אות ד ד"ה וכן בעשרה), למרות שהיתה בהם את 'מדת הבושה' כבר מאז חטא אדם הראשון (יכתם פו' לר' שמעון לביא מחבר פיוט יבר יוחאי על זוהר פרשת נח דף עב ע"ב ד"ה ת"ח רבי חייה אמר). ועליהם נאמר "וַיֵּאָדָם בִּיקָר בַּלְּלִי וְנִמְשַׁל בְּפִהֶמוֹת נְדָמוֹ" (תהלים, מט, יג) (ביאור יפר אחי' לר' חיים פאלאני על פרקי דרבי אליעזר' פרק כב ד"ה גילוי בשר ערוה).

דור המבול עשו זאת על מנת לבוא לידי הרהור ולהימשך למדת הניאוף (יכתם פו' על זוהר פרשת נח דף עב ע"ב ד"ה ת"ח נח הוה), שהיות ובנות האדם היו טובות מראה מאוד וכולם היו רואים אלו את ערוותם של אלו – על כן היו נואפים אחד עם השני (זוהר חדש' פרשת נח דף עב ע"ב ד"ה אלה תולדות נח) איש באמו ובבתו ובאשת אחיו, ונטמאים בכל בגלוי. ועל זה נאמר "וַיֵּרָא ה' כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ" (בראשית, ו, ה) (פרקי דרבי אליעזר' פרק כב). ולכן גם שני המלאכים שירדו ממקום קדושתם מן השמים תעו אחרי בנות קין ולקחו מהן נשים, לפי שהיו מהלכות גלויות בשר ערוה (וזהו פרשת נח דף עב ע"ב ד"ה רבי חייה, 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כב) וצובעות עיניהן כדרך המקולקלות (פרקי דרבי אליעזר' פרק כב) (להרחבה על שני המלאכים ראה אחד ממאמרינו לפרשת בלק – ילגולו של בלעם בן בעור, וכן אחד ממאמרינו לפרשת משפטים – איסור העיסוק בכשפים).

כיון שבני קין היו מזרעו של 'הנחש' הקדמון (הוספות הרד"י על פרקי דרבי אליעזר' פרק כב באות ז) אשר היה עם חוה והטיל בה זוהמא (וזהו פרשת בראשית דף לו ע"א ד"ה רבי יוסף) על כן בהליכתם ערומים הם נתנו לו כוח שהרי גם על הנחש נגזר להיות ערום ללא לבוש, בשונה מאדם וחוה שניתנו להם לבושים (הוספות הרד"י על פרקי דרבי אליעזר' פרק כב באות ז). וכל כוונתם של אנשי אותו הדור היה למרוד ולחטוא, להכעיס את הבורא (יולא עוד אלא' למחבר שבת מוסר על 'פרקי דרבי אליעזר' כב ד"ה רבי מאיר אומר), להימשך אחר יצר הרע הוא הס"מ הוא הנחש הוא השטן הוא מלאך הפְּנוּת, ולדחות את השכינה הקדושה מביניהם (וזהו פרשת נח דף עב ע"ב ד"ה רבי חייה, 'יכתם פו' על זוהר פרשת נח דף עב ע"ב ד"ה ת"ח נח הוה) על דרך שנאמר "וְלֹא יִרְאֶה בָּךְ עֲרוֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיךָ" (דברים, כג, טו) (מדרש תלפיות ענף דור המבול ד"ה כונת הרשעים).

הפריצות התרבתה מאוד באותו הדור, וכולם היו להוטים אחרי הזימה, עד שהתקלקלו כל הסדרים והתערבבו כל הזרעים ונעשה עולם של ממזרים (הרמ"ז וזאל' פרשת נח פרק ו ד"ה ויהי כי תחם), כי היו לוקחים נשים נשואות מתחת יד בעליהן (ערוה המור' פרשת בראשית ד"ה ויהי כי תחם האדם) ואת הנשים שנולדים להם מהן, הם היו זורקים בגינות ובנהרות על מנת שלא יכירו בהם בעליהן של אותן הנשים (ערוה המור' פרשת בראשית ד"ה הנפילים היו בארץ). וכן בני האדם היו מרביעים בעלי חיים מין אחד במין אחר, בהמה על חיה וחיה על בהמה (נמי סנהדרין דף קח ע"א, 'מדרש תנחומא' פרשת נח אות ה). וכל הבהמות והעופות ושאר הבריות היו משחיתים את דרכם (וזהו פרשת נח דף סח ע"א ד"ה רבי יוסף) ומזדווגים שלא במינם, לפי שהושפעו מלח קלקול בני האדם הרשעים (עבודת ישראל למגיד מקוונ"ץ פרשת נח ד"ה אלה תולדות נח). ואף בני האדם עצמם קלקלו עם כל בעלי החיים, ובעלי החיים עם בני האדם (מדרש תנחומא' פרשת נח אות ה) עד שאפילו היו כותבים שטרות נישואין בין בני האדם לבעלי החיים (בראשית רבה' כה, ח).

אותו הדור היו משחיתים את זרעם לארץ (וזהו פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה וזהו אומר, 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כב, 'ליקוטי תורה' להארי"י ז"ל ספר יחזקאל ד"ה אמנם דע) על העצים והאבנים (בראשית רבה כ, ד), שנאמר "כִּי הִשְׁחִית כָּל בְּשׂוֹר אֶת דְּרָכּוֹ עַל הָאָרֶץ" (בראשית, ו, יג) (יכלי יקר' בראשית, ו, יג), והיו עושים גומות בארץ ודשים ומשחיתים שם את זרעם (יאר החמה' על זוהר פרשת נח דף סט ע"א מר' אברהם גלאנטי, פירוש 'עצוץ אורות' להחיד"א על זוהר פרשת נח ד"ה ע"ב אות ה). ומכיון שהיו מרפים עצמם בעוון הזה על כן הם נקראו "רְפָאִים" (דברים, ג, יא) (נעץ הדעת טוב' למהר"ח' סוף פרשת דברים ד"ה כי ירק ענף). וכל עוונותיהם היו עושים גם בסתר (ערוה המור' פרשת נח פרק ו ד"ה ואמר וירא) וגם בגלוי לעיני כל (וזהו פרשת בראשית דף נו ע"ב ד"ה תא חזי, וזהו פרשת נח דף סח ע"ב ד"ה ותשחת) כפי שנאמר "וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס" (בראשית, ו, יא) שבתחילה עשו בסתר שנאמר "לְפָנֵי הָאֱלֹהִים" – כלומר לפניו ולא לפני בני אדם, אבל אחר כך גם בגלוי שנאמר "וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס" (בראשית, ו, יא) כלומר שלא היה מקום בארץ שלא חטאו בו בגלוי (וזהו פרשת נח דף ס ע"ב ד"ה רבי יוסף אומר' בשם רבי יוסף).

התאוות הגופניות היו עיקר חטאם של דור המבול (ישם משמואל' פרשת נח שנה תרע"א סוף ד"ה במד"ר אשר בנט) ושלטה באותה העת 'קליפה' חזקה המושכת לגילוי עריות (ישם משמואל' פרשת נח שנה תרע"ב ד"ה במד"ר אשרי אשרי). והיו נמשכים על ידי החטאים האלו גם לשפיכות דמים ועבודה זרה (ישם משמואל' פרשת נח שנת תרע"א סוף ד"ה במד"ר אשרי אשרי), והיו חומסים וגוזלים שנאמר "וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס" (בראשית, ו, יא) (יטא דבי אליהו' זוטא פרק י, ד ד"ה וכן בעשרה דורות). ולא היה מי שימחה בהם מחמת גבורתם הרבה מאוד (ביאור הרד"י על פרקי דרבי אליעזר' פרק כב אות כה ד"ה ומשלחם ידם), שהרי אפילו התינוקות שנולדו להם היו עומדים על רגליהם מיד עם לידתם (פרקי דרבי אליעזר' פרק כב) כמו בעדרי הצאן (רד"ל' פרקי דרבי אליעזר' פרק כב אות לא ד"ה באותה שעה, ראה זוהר חדש' פרשת נח דף עב ע"ב ד"ה ובמי דור המבול), והיו מדברים בלשון הקודש (פרקי דרבי אליעזר' פרק כב), והולכים בציווי אמם להביא אבן צור לחתוך את חבל הטבור. ואם הם נולדו בלילה היו הולכים גם להדליק נר לצורך חיתוך הטבור (בראשית רבה' לו, א).

מלאך המוות קטרג על דור המבול וה' מסר ביזו את אותו הדור

מחמת עוונותיהם של דור המבול, בא מלאך המוות לפני הקב"ה וקטרג על בני האדם. ועל זה אמר הקב"ה ויאמר אלהים לנח קח את בניך ואת אשתך כי מלאך הארץ חָמַס מִפְּנֵיהֶם (בראשית ו, יט), "קח את בניך ואת אשתך" – זהו מלאך המוות (וזהו פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה ויאמר אלקים לנח) שהוא גם היצר הרע (תפארת יהונתן לרי יהונתן אייבשיך בראשית פרק ו, יט) והס"מ (מחשוף הלבוני לרי יעקב אבוחצירא פרשת שלח לך דף ע"ב טור א ד"ה אי נמי אפשר לפרש), ו'מדת המורעות' המקטרגת על הבריות (ישערי אורה לרי יוסף גיקטליא השער השישי הספירה החמישית ד"ה ואת הצפוני) ו'מדת הדין' (רקנאטי פרשת נח ד"ה ויאמר אלקים, 'צור המור' פרשת בראשית ד"ה ואמר קח כל בשר). והוא נקרא "קח את בניך" (בראשית ו, יט) לפי שכאשר הוא מקבל רשות להשחית הוא רוצה לכולות את הכל (תפארת יהונתן בראשית פרק ו, יט) וגוזה קח על בני האדם (זרע ברך לרי ברכיה ברך חלק א' פרשת נח ד"ה ושבעתי דמה שכתוב) מנפש ועד בשר (ישערי אורה לרי יוסף גיקטליא השער השישי הספירה החמישית ד"ה ואת הצפוני, 'צור המור' פרשת נח ד"ה ואמר קח כל בשר בא לפני). "בא לפני" – לקבל רשות להחשיך את פניהם של בני האדם (וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי, וזהו פרשת נח דף סה ע"א – ע"ב ד"ה תא) (להשמידם על מעשיהם הרעים) (רקנאטי על התורה פרשת נח ד"ה ויאמר אלקים).

הקב"ה מסר את דור המבול ביד "קח את בניך" להשחיתם שנאמר "ויאמר אלהים לנח קח את בניך ואת אשתך כי מלאך הארץ חָמַס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מְשַׁחֵתְם אֶת הָאָרֶץ" (בראשית ו, יט) (וזהו פרשת נח דף סג ע"א תא חזי, וזהו פרשת נח דף סה ע"א – ע"ב ד"ה תא חזי, ישערי אורה השער השישי הספירה החמישית ד"ה ואת הצפוני), והיה זה מחמת חטאתם שהשחיתו את דרכם על הארץ, לפי שאין דבר שהקב"ה מקנא עליו כמו הברית קודש שנאמר "חָרַב לְקִמְתָּ נֶקֶם בְּרִית" (ויקרא כו, כה). ולכן אמר הקב"ה שהוא "מְשַׁחֵתְם" מדה כנגד מדה על מה שהם השחיתו דרכם (וזהו פרשת נח דף סג ע"ב – סז ע"א ד"ה אמר רבי שמעון). ועוד שמחמת עוון פגם השחתת זרעם נמשכה הסטרא אחרא לארץ והתגברה מאוד, ונבראו רוחות שדים ומזיקים מאותן הטיפות (הרמ"ד וואלי פרשת נח פרק ו ד"ה ותשחת הארץ), ונמשכו על בני האדם רוחות הטומאה ונטמא העולם (עפ"י יאור החמה) על זוהר בראשית דף טו ע"ב ד"ה יחיא י"ה ממהר"ח) לגמרי והתקלקלו הבריות. לכן היה צריך להפסיד ולמחות את כל העולם (עפ"י ירדן ה' להרחי"ל חלק ד' פרק ד אות ה ד"ה אמנם כל זה).

על ידי השחתת הארץ רצה הקב"ה לכולות את כל המקטרגים שנוצרו גם בעוון החמס של בני האדם, וזה נרמז במה שנאמר "ויאמר אלהים לנח קח את בניך ואת אשתך כי מלאך הארץ חָמַס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מְשַׁחֵתְם אֶת הָאָרֶץ" (בראשית ו, יט), "כי מלאך הארץ חָמַס מִפְּנֵיהֶם" – שהתמלא "הארץ" במקטרגים הנקראים "חָמַס" כשמו של החטא שהתהוו ממנו (זרע ברך לרי ברכיה ברך תלמיד המגלה עמוקות: חלק א' פרשת נח ד"ה ואפשר דזהו מה), והיתה הארץ יונקת מכוונות הטומאה במקום מכוונות הקדושה (רקנאטי על התורה לרי מנחם רקנאטי פרשת נח ד"ה ויאמר אלקים). לכן באותה השחתה של "הארץ" התכוון ה' להעביר גם אותם (זרע ברך לרי ברכיה ברך תלמיד המגלה עמוקות: חלק א' פרשת נח ד"ה ואפשר דזהו מה). ויש אומרים שבזה נשלם עוון הדור (וזהו פרשת נח דף סז ע"א ד"ה אמר רבי שמעון) והיה עיקר חיתום דינם, על שגזלו (ספר הגנוליס) להאריז ז"ל חלק ליקוטים דף ל"ד ע"ב טור ב ד"ה יאמנסי עייש) וחמסו זה את זה (וזהו פרשת נח דף סז ע"א ד"ה אמר רבי שמעון) כי על ידי כן היו רעים לשמים וגם לבריות (וזהו פרשת נח דף סז ע"א ד"ה אמר רבי שמעון).

נח הצטוו להיכנס לתיבה כי המלאך המשחית פוגע במי שנמצא לפניו

כאשר יש חלילה מגיפה בעיר, צריך שהאדם לא ירָאָה בחוץ (וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי תנינן במטא) אלא יישאר בביתו (עיר מקלט פרשת נח ד"ה הוזהר כתב כמה) כי המלאך המשחית נמצא בכל מיתה (עפ"י וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי, עפ"י יבס פ"ו על זוהר פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה ויאמר אלקים) ואינו מבדיל בין צדיק לרשע (רקנאטי פרשת נח ד"ה עשה לך, יאור החמה: פרשת נח דף סג ע"א מרבי אברהם גלאנטי זצ"ל) ואינו חושש לכל אדם. ובכל איש שהוא נתקל בו יש לו רשות להזיק (רקנאטי פרשת נח ד"ה ובמדרש רות בומן) ולהשחית את הכל (וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי תנינן). ועל כך נאמר "ערום רָאָה רָעָה וְקָטַר פְּתָאִים עָבְרוּ נְעֻנְשׁוּ" (משלי כו, יב), כלומר אדם חכם שראה שיש מִן הַשָּׁמַיִם שהוא סימן למלאך המוות הנקרא "רָעָה" – הלך ו"קָטַר". אך אנשים "פְּתָאִים" ש"עָבְרוּ" על כך ולא נסתרו – הם "נְעֻנְשׁוּ" כי נפגעו ממנו (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סט ע"א ד"ה ויזכור אלקים את נח מהר"א"ט).

והטעם שהמלאך המשחית יכול להזיק אז גם למי שהוא לא רשע (עפ"י יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מהרמ"ק), הוא משום תווי פניו אשר בהם ניכר רושם העבירות שבידיו שנאמר "הַכְּרַת פְּנֵיהֶם עֲנֵתָה בָם" (ישעיה ג, ט) (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מהרמ"ק) ובפרט על מצחו של האדם ששם חקוקים עוונותיו. לכן נכון לכסות את המצח בזמן מגיפה או כאשר מלווים את המת (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מרי אברהם גלאנטי, נעוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת נח ד"ה סע ע"א אות א), כי 'מדת הדין' מרקדת אז לפניו (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מרי אברהם גלאנטי) ומלאך המשחית יוכל להיות נאחז באותם עוונות שניכרים באדם ולחבל בו (נעוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת נח ד"ה סע ע"א אות א). וזו הסיבה מדוע כאשר הקב"ה מגלגל את האדם לעולם הזה שוב, הוא משנה את מראה פניו – בכדי שלא ירָאָה מראהו הקודם בפני 'מדת הדין' (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מרי אברהם גלאנטי).

וזה הטעם שלפני מכת בכורות ה' ציוה את בני ישראל "וְאִתְּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר" (שמות יב, כב) (רקנאטי על התורה לרי מנחם רקנאטי פרשת נח ד"ה עשה לך) כי המשחית שם היה יכול להזיק לכל מי שנמצא לפניו (וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי). ועל ידי ציווי זה ה' יתברך הצילם ממנו שנאמר "וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבָא אֶל פְּתִיכֶם לְגֹף" (שמות יב, כג) (וזהו פרשת נח דף סג ע"ב ד"ה אני ה'). וכן זו הסיבה מדוע כאשר הוציאו המלאכים את לוט מסדום, אמר המלאך ללוט "ויאמר המַלְאָךְ עַל נַפְשֶׁךָ אֵל תִּבְטֵי אַחֲרָיִךְ" (בראשית יט, יז), משום שהמלאך המשחית היה הולך מאחורי כתפו של לוט, ואם לוט היה מחזיר ראשו ומסתכל בו 'פנים בפנים' הוא היה יכול להזיק לו (וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה פתח).

ובזה הקב"ה הזהיר גם את נח להישמר ולא להיראות לפני המשחית על מנת שלא ישלוט עליו, אלא שיטמין עצמו בתוך התיבה ולא ירָאָה לעולם (וזהו פרשת נח דף סג ע"א) ועל ידי כן ייסתר מ'מדת הדין' (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מרי אברהם גלאנטי, זרע שמשון' פרשת נח דף ט ע"א טור ב ד"ה 'מדרש אלה תולדות' מהדורת מנטובה), כמו שנאמר "חֲבִי כְּמַעַט רָגַע עַד יַעֲבֹר זָעַם" (ישעיה כו, ט) וכן נאמר "בוא בצור וְהִטְמוּן בְּעֵפֶר מִפְּנֵי פַחַד ה' וּמִקֵּדָר גְּאֹנֹ" (ישעיה ב, ט) (יאור החמה) על זוהר פרשת נח דף סג ע"א מרי אברהם גלאנטי). וזה הטעם שציוה ה' את נח "עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר קָנִים תַּעֲשֶׂהָ אֶת הַתֵּבָה וְכִפְרָתָהּ אֶתָּה מִבֵּית וּמְחוּץ בְּכַפָּר" (בראשית ו, יד), "עֲשֵׂה לָךְ" – לך דווקא, כדי שתוכל להינצל מהמשחית ולא יוכל לשלוט עליך (וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי, 'השמשות הוזהר' ח"א סימן יא דף סה ע"ב ד"ה צוהו וד"ה קמו וזולו). וזה נעשה רק לנח שהיה צדיק גמור כפי שנאמר "נח איש צדיק תמים הנה בְּדִרְתָיו" (בראשית ו, ט) ולכן נמלט בדרך נס בתיבה, אך שאר בני האדם נפגעו מהמשחית אף שלא היו בכלל הרשעים הגמורים של אותו הדור (נור הקודש לרי יחיאל מיכל בראשית רבה סימן לו, ט) ד"ה ויגיל לפרש דק"י).

וכך אכן היה שנח וכל מי שהיה עמו הטמינו עצמם בתיבה, ולא היה יכול מלאך המשחית לשלוט עליהם מחמת הסתרת פניהם (וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי, יבס פ"ו על זוהר פרשת נח דף סג ע"א ד"ה ויאמר אלקים). והיה נח נעלם מהעין בתוך התיבה (השמשות הוזהר' חלק א' סימן יא דף סה ע"ב) כאילו הוא לא היה נמצא בעולם. ולא פעלה בו 'מדת הדין' (יבס פ"ו על זוהר פרשת נח דף סג ע"א ד"ה ובגין דנח הוה) אף שהתיבה עצמה היתה גלויה ונראית למשחית (וזהו פרשת נח דף סג ע"א ד"ה תא חזי). אך אם נח היה מגולה (כמו פ"ו על זוהר פרשת נח דף סג ע"א ד"ה בטופא אלקים) ולא היה נמצא בחיבור אחד עם התיבה (השמשות הוזהר' חלק א' סימן יא דף סה ע"ב ד"ה ציוהו ה') אז היתה פוגעת בו 'מדת הדין', וכמו שהיה כילתה את נח על ידי שהיא בעולם (יבס פ"ו על זוהר פרשת נח דף סג ע"א ד"ה בטופא אלקים) היא היתה ממלה גם אותו יחד עם כל חי (יבס פ"ו על זוהר פרשת נח דף סג ע"א ד"ה ובגין דנח הוה). לכן ה' לא הציל את נח על ידי שהשאירו בארץ ישראל ששם לא ירד מי המבול, כי כשהמשחית יורד כל מי שלא סוגר את עצמו אלא נמצא לפניו בגלוי באיזה מקום שיהיה בעולם – הרי הוא מתחייב בנפשו (וזהו פרשת נח דף סג ע"ב – קצו ע"א ד"ה פתח רבי שמעון ואמר).

כשראה נח את מלאך המוות בתוך מי המבול הוא נכנס לתיבה והסתתר

ה' התעב מלהביא את המבול במשך מאה ועשרים שנה, וזה רמוז בפסוק "יהוה לַמַּבּוּל יִשָּׁב" (תהלים כט, ז), "יהוה" – שהוא כנגד מדת הרחמים "יִשָּׁב" – כלומר התעב במשך מאה ועשרים שנה. ואז כאשר החליט להביא את המבול הוא התנהג עם העולם במדת הדין, שהוא שם 'אלהים' (שער הפסוקים להארי"ז ז"ל פרשת בראשית סימן ו' ד"ה ע"כ משה תיקן). לכן במעשה המבול מופיע הרבה פעמים דווקא שם 'אלהים' כגון "שָׁנִים שָׁנִים בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה זָכָר וְנִקְבָּה כְּאֶשֶׁר צָוָה אֱלֹהִים אֶת נֹחַ" (בראשית ז, טו) וכן "וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח הַמָּיִם" (בראשית ח, א) (וזה פרשת נח דף סד ע"ב אמר רבי יוסי, 'מגלה עמוקות רב אופנים' אופן רלו). וגם זה נרמז בפסוק "יהוה לַמַּבּוּל יִשָּׁב" (תהלים כט, ז), שבזמן ה"מבול" שם יהוה "יִשָּׁב" בדד ולא עשה שום פעולה, אלא רק שם 'אלהים' (וזה פרשת נח דף סד ע"ב ד"ה רוא, הרמ"ד ואולי תהלים פרק כט פסוק י, 'מגלה עמוקות רב אופנים' אופן רלו). וכאשר שם 'אלהים' הוא לבד ללא שם יהוה, אזי הוא דן את כולם ומכלה אותם (וזה פרשת נח דף סד ע"ב סוף ד"ה אמרו רבי יוסי, 'כתם פוי' על זוהר פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה ביאר ענין גדול).

כאשר התחיל לרדת המבול, היה שם מלאך מן החיצונים' שהוא משחית גדול (אמרי נועם) פרשת עקב אות יז ד"ה שמלתך) **הנקרא בשם "מבול"** (וזה פרשת נח דף סה ע"ב ד"ה תו פתח, 'אור החמה' על זוהר פרשת נח דף סח ע"ב ד"ה ויזכור' מר' אברהם גלאנטי, 'כתם פוי' על זוהר פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה ויאמר אלקים, 'אמרי נועם' פרשת עקב אות יז ד"ה שמלתך) **והוא רמוז בראשי תיבות הפסוק "וַיֵּאָזְכֵר בְּרֵאשִׁית לְחַבְלֵי"** (שערי נד, טו) (אמרי נועם) לר' מאיר מדזייקוב פרשת נח חלק ליקוטים אות א ד"ה מבול ר"ת ואנכי, 'אמרי נועם' פרשת עקב אות יז ד"ה שמלתך). **הוא היה המשחית העיקרי במבול** (אמרי נועם) פרשת עקב אות יז ד"ה שמלתך לא בלתי) **שהיה הולך בתוך המים כפי שאמר ה' "וַיֵּאָזְכֵר בְּרֵאשִׁית לְחַבְלֵי מִיַּם עַל הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִגְעֹעַ"** (בראשית ו, ז), "מיים" – זה המים שירדו, "המבול" – הוא מלאך המשחית שהיה בתוך המים (וזה פרשת נח דף סה ע"ב ד"ה תו פתח, 'אור החמה' על זוהר פרשת נח דף סח ע"ב ד"ה ויזכור' מר' אברהם גלאנטי, 'כתם פוי' על זוהר פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה ויאמר אלקים. וראה 'אור החמה' על זוהר פרשת נח דף סו ע"ב מ"ה מה"רח"ו).

'הדינים' מבול באו לעולם על ידי הטבע באמצעות המים, אך למעשה מלאך המוות הוא זה שהיה פועל ומתעסק שם (וזה פרשת נח דף סח ע"ב ד"ה תו, 'אור החמה' על זוהר פרשת נח דף סח ע"ב מ"ה מה"רח"ו). **וכשנח ראה את מלאך המוות שהיה בא בתוך המים** (וזה פרשת נח דף סח ע"ב ד"ה ויבא נח) **והולך בין בני האדם ומקיף אותם** (וזה פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה ויזכור), **הוא התיירא ממנו ונכנס לתוך התיבה**. וזה מה שנאמר "וַיֵּבֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנִשְׂי בָנָיו אִתּוֹ אֶל הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל" (בראשית ז, ז), **להסתתר שם מעין המשחית**. וזה כוונת רבותינו שאמרו כי המים דחקו את נח להיכנס לתיבה (ראה רש"י בראשית ז, ז) (וזה פרשת נח דף סח ע"ב ד"ה ויבא נח, וזה פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה ויזכור). **ואז ה' סגר את הפתח בעדו וחתם אותו בשמו הגדול שלא יוכל להיפתח** (פנתי רוא: פרשת נח ד"ה ויסגר ה' בעדו) **שנאמר "וַיִּסְגֶּר יְהוָה בַּעֲדוֹ"** (בראשית ז, טז) (וזה פרשת ויקהל דף קצו ע"ב ד"ה אלא כיון) **ועשה זאת דווקא 'במדת הרחמים', לכן נכתב שם יהוה"ה** (יצור המור' לר' אברהם סבע פרשת נח ד"ה ואמר ויזכר).

סגירת התיבה בחותמו הקדוש היה לאות ולמופת לבל יקרב שמה כוח המשחית שהיה שורה אז בתוך מי המבול (נור הקודש' לר' יחיאל מיכל בראשית רבה פרשה לב סימן יד ד"ה למלך שקבע אנדרלמוסאי). ואז על ידי סגירת התיבה לא היה נראה המלאך המשחית לפני נח, ולא היה יכול לשלוט בו מלאך המוות (וזה פרשת ויקהל דף קצו ע"ב ד"ה אלא כיון) **שנח היה מוסתר בתיבה ומכוסה מעיניו של המשחית לבל יתקרב אליו** (וזה פרשת נח דף סח ע"ב ד"ה רבי יהודה), **עד שבאותה השעה שהיה נח בתיבה הוא לא היה נחשב כלל מבאי העולם** (עריב נח' פרשת נח דרוש א' תקסד ד"ה כי השחית כל). לכן כאשר היה צריך להוציא את נח מהתיבה נאמר "וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ" (בראשית ח, א), **לפי שעד אז הוא גם לא היה נזכר למעלה כדי שיהיה סתום מעיני המשחית** (וזה פרשת נח דף סד ע"ב ד"ה ובגין דנח ויזכר).

מי המבול מחו את כל אנשי דור המבול והם באו על עונשם

בתחילה ה' יתברך מחה את כל השרים הרוחניים למעלה, לפי שאין הקב"ה נפרע מהאומה למטה עד שנפרע תחילה מַאֲלָהֵיהֶּ (כתם פוי' על זוהר פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה וימח את כל היקום). ועל זה נאמר "וַיִּמַח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמַּח מִן הָאָרֶץ" (בראשית ז, כג), **"אֶת כָּל" – הם השרים הרוחניים של האומות למעלה, שה' היה מעביר ושורף אותם באש רוחנית** (וזה פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה וימח) **והם הנקראים בפסוק "הַיְקוּם" כי הם קיימים ושולטים על התחתונים ונמצאים "על פני האדמה"** (וזה פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה וימח, 'אור החמה' על זוהר פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה ויזכור אלקים את נח' מהרא"י, 'כתם פוי' על זוהר פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה וימח את כל היקום). ואחר כך נפרע ה' גם מכל האומות למטה, ועליהם נאמר בהמשך הפסוק "וַיִּמַּח מִן הָאָרֶץ" (וזה פרשת נח דף סט ע"ב ד"ה וימח).

אותו הדור היו אנשים גבוהים בקומתם וחכמים שידעו שעתיד ה' להביא עליהם מבול, והם אמרו כי אם ה' יביא עליהם את מי המבול אזי הם ישוטו על פני המים וַיִּצְלָו (וזה חש' פרשת נח דף כו ע"ב ד"ה אמר רבי יהודה) **לפי שאין המים מגיעים לצוארם** (פרקי דרבי אליעזר' סוף פרק כב). וכן אמרו שאם יביא עליהם מים מהתהום אזי הם ישימו את רגליהם על נקבי המים שלא ייצאו וכך יִצְלָו (וזה חש' פרשת נח דף כו ע"ב ד"ה אמר רבי יהודה). **והיה בכוחם לעשות זאת כי הם היו גדולים ונבזרים מזרעו של בני קין** (כתם פוי' על זוהר פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה עוד אמרו בכבוד. וראה עוד על ידיעותיהם וכוונותיהם של דור המבול בוהר פרשת בראשית דף נו ע"ב – ע"ב ד"ה יכד אתא אנשי' וכו').

וכאשר הגיע העת להביא את המבול, ה' הסיר את 'הצורר' שנחתמו בו מ"ב אותיות משמו הקדוש שהיה מונח על התהום, ומיד נבקעו כל מעינות תהום רבה (מריאל המלאך' דף יא ע"ב ד"ה הן לח' אלקין). **ואז הקב"ה הרתיח את מי התהום, כך שכאשר הם היו שמים את רגליהם על עין המים** (וזה חש' פרשת נח דף כח ע"ב ד"ה יכד, וזה פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה רבי חייא) **לסתום את כל התהומות** (פרקי דרבי אליעזר' פרק כב), **היה נפשט עורם מעליהם** (וזה פרשת נח דף סו ע"ב ד"ה והכי נמי, 'וזה חש' פרשת נח דף כח ע"ב ד"ה יכד, פרקי דרבי אליעזר' פרק כב) **ואחר כך נמק בשרם** (וזה פרשת נח דף סו ע"ב ד"ה והכי נמי, פירוש 'דרך אמת' למהרח"ו על זוהר פרשת נח ד"ה סב ע"ב אות א) **כי היה נשלק בשרם מחמת רתיחת המים** (פרקי דרבי אליעזר' פרק כב), **עד שהם נשארו עם עצמותיהם בלבד שגם הן נפרדו כל אחת מַהִּשְׁנֵיהֶּ** (וזה פרשת נח דף סו ע"ב ד"ה והכי נמי).

ובזה בא להם העונש מדה כנגד מדה, שכמו שהם השחיתו את דרכם על ידי שחיממו עצמם בעבירה ברתיה, כך הם נענשו במים הרתחים (וזה פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה אמר ליה, פירוש 'דרך אמת' למהרח"ו על זוהר פרשת נח ד"ה סב ע"ב אות א). ועוד שהם עשו עוונותיהם בגלוי לעיני כל, לכן הקב"ה הביא עליהם את הדין בגלוי (וזה פרשת נח דף סו ע"ב ד"ה אמר רבי יוסי). וכן היו צריכים להיענש על מה שפגמו באשת איש שעליה נאמר "וַיֵּאָל אִשְׁתּוֹ עִמִּיתָדָּ לֹא תִתֵּן שְׂכָבְתָדָּ לְזָרַע לְטַמְאָהּ בָּהּ" (ויקרא יח, כ) לכן נענשו במים כפי שנאמר "וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם" (בראשית ז, כג), **וזה כדון מי שהתחייב בחנק על עוון אשת איש, וכמו דין סוטה שמשקים אותה במים המאורים** (מגלה עמוקות' על התורה פרשת שמות ג ד"ה ולפי שפירעה). **וגברו המים מעל הארץ חמש עשרה אמות** (וזה פרשת פנחס דף רכב ע"ב ד"ה וימזיק דמתגברין רעיא מהימנא, 'מגלה עמוקות' פרשת שמות ג ד"ה ולפי שפירעה), **להורות על שם י"ה הנמצא בין איש לאשתו, אות י" בשם 'איש' ואות ה' בשם 'אשה'** (מגלה עמוקות' פרשת שמות ג ד"ה ולפי שפירעה) **שהסתלק מחמת עוון 'גילוי עריות' שהיו שטופים בו** (מגלה עמוקות' פרשת תצוה אות ה ד"ה נמצא לפי זה). וכנגדו נדונו להימחות בחמש עשרה אמות מים (מגלה עמוקות' פרשת שמות ג ד"ה ולפי שפירעה).

בעת המבול היו מאנשי הדור שברחו להרים כי חשבו שלא ישיגו אותם שם מי המבול, אך היו נהרגים שם (כתם פוי' על זוהר פרשת נח דף סב ע"ב ד"ה והנה אלה החכמים). **אחרים לקחו את הבנים הרבים שנולדו להם ונתנו אותם על התהום, והיו עולים עליהם ללא רחמים על מנת להינצל**. חלקם ניסו להפוך את התיבה של נח (מדרש תנחומא' פרשת נח אות ז) **ועל ידי כן לנמנע את המבול, כי ידעו שאם לא תהיה שארית בארץ הבורא לא יחריב את עולמו** (עבודת ישראל' לר' ישראל מקוויניץ פרשת נח אות ז). **והקב"ה ביטל את מחשבתם בזה, על ידי אריות שהקיפו את התיבה ומנעו את הפיכתה** (מדרש תנחומא' פרשת נח אות ז). והמים העליונים שירדו היו מתערבבים עם מי התהום שהיו רותחים כאשר (וזה חש' פרשת נח דף כח ע"ב ד"ה יכד אתא טופא). **ועוד ה' הוריד עליהם גם אש מן השמים כיון שהיו בנייהם גם אנשים קשים מאוד ובעלי קומה שלא היה מספיק לטטוף את קומתם על ידי התהומות** (מדרש תנחומא' פרשת נח אות ז). וכך אותו הדור היו נימוקים ברתיהת המים ומתגלגלים עד שהגיע גופם לבבל (וזה חש' פרשת נח דף כח ע"ב ד"ה יכד).

כל הדור ההוא היה מזרע קין שהוא מהצד הטמא והקשה, לכן כולם נמחו (עבודת הקודש' לר' מאיר בן נבאי חלק ד פרק יד ד"ה והנה באר) **מן העולם** (זוהר חדש' פרשת נח דף ע"ב ד"ה תנו רבנן). ולא נשאר מזרעו של קין אפילו בן אחד, שהכל נאבד ונימוח במבול. רק נשארה בת אחת מזרעו והיא אחותו של תובל-קין ושמה נעמה אשתו הצדקת של נח (ראה תשי"י בראשית ד, כב וכן 'בראשית רבה' כג, ה) (מאמר חוקר ד"ר להרמ"ע מפאנו חלק ג סוף פרק ט, 'מגלה עמוקות' פרשת פנחס ד"ה ונתת את נחלתה) **שמעשיה היו נאים ונעימים ולכן נקראה 'נעמה'** (בראשית רבה' ב' א' ו' ילקוט שמעוני חלק א' פרשת בראשית רמז לח). **והיא נשארה מחמת איזה סוד נעלם** (עבודת הקודש' חלק ד פרק יד ד"ה והנה באר). וכך כל העולם נטהר מרוח הזנוגים אשר היה בקרבו, על ידי מי המבול שעלו לגובהי מרומים שנאמר **"וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר פָּתַח כָּל הַשָּׁמַיִם"** (בראשית ז, ט) (ילקוט דוד' לרי דוד הירץ פזנר פרשת נח ד"ה יתשחת הארץ' בשם ספר 'חן טוב').

דור המבול לא יקומו בְּתַחֲתֵית המתים ומותם היה סימן לגאולה העתידה

אנשי דור המבול עתידים שלא לקום בְּתַחֲתֵית המתים שנאמר **"וַיִּמַח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ עַד יוֹד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמַּח מִן הָאָרֶץ וַיִּשְׁאֲרֵ אֵד נָח וְאֶשֶׁר אִתּוֹ בְּתַבְּחָה"** (בראשית ז, כט), **"וַיִּמַּח מִן הָאָרֶץ"** – כלומר שימחו גם מהקרקע עצמו ולא יזכו לקום **"מִן הָאָרֶץ"**. ועליהם נאמר **"וַיִּמַּח מִסֻּפָּר תַּיִם וְעַם צְדִיקִים אֶל יָתְבֻנוּ"** (תהלים סט, כט), **"סֻפָּר תַּיִם"** הוא המקום בו נרשמים **"צְדִיקִים"** אשר עתידים לקום בתחיית המתים, ואילו אותם רשעים מדור המבול **"וַיִּמַּח מִסֻּפָּר תַּיִם"** ולא יכתבו עמהם. **והטעם לכך, משום שעל ידי שהם השחיתו זרעם לארץ הם טמאו וקלקלו את 'עצם הלוח' הנמצאת במקום קשר תפילין של ראש שממנה עתיד גוף המת להיבנות, ומשום כך אין לעצם הזאת כוח לחזור ולבנות את גופם לעתיד לבוא בעת תְּחִיַת המתים, וַיִּשְׁאֲרֵ גוֹפֵם מִחוּי מִן הָאָרֶץ** (יאר החמה' על זוהר פרשת נח דף סט ע"א ד"ה ידא בארעא' מהרמ"ק) (להרחבה על הלוח ראה אחד ממאמריו לפרשת האינו – יתחית המתים שלעתיד לבוא).

ומה שנמחה דור המבול היה יסוד לגאולה (פרקי דרבי אליעזר' לרי אליעזר בן הורקנוס פרק מח ד"ה ר' ישמעאל אומר) שמאותה השעה שהגיע המבול לעולם כבר נודע מה יהיה בגאולה האחרונה (גבול בנימין' דרוש ח לחג המצות דף קלא ע"ב ד"ה ובה נבא אל הביאור). **על הגלות הזאת האחרונה רמז הכתוב "כי מלאה הארץ חמס מפניהם"** (בראשית יג, י) (זוהר פרשת בראשית דף כה ע"א ד"ה ובגין דחייא זערא). **ואז יתקיים "ויתנף ה' אלקיך עליון על כל גווי הארץ"** (דברים כח, א) **שהקב"ה עתיד להכרית** (גבול בנימין' דרוש ח לחג המצות דף קלא ע"ב - קלב ע"א ד"ה ובה נבא אל הביאור) **ולהשמיד** (פרקי דרבי אליעזר' פרק מח ד"ה יאצבע רביעית' לפני גזורה) **בימות המשיח את כל אויבי ישראל** (גבול בנימין' דרוש ח לחג המצות דף קלא ע"ב - קלב ע"א ד"ה ובה נבא אל הביאור), **שהם צרינו בני עשו** (פרקי דרבי אליעזר' פרק מח ד"ה יאצבע רביעית' לפני גזורה) **אשר החריבו את בית המקדש** (גבול בנימין' דרוש ח לחג המצות דף קלא ע"ב - קלב ע"א ד"ה ובה נבא אל הביאור), **וכן אויבו בני ישמעאל** (פרקי דרבי אליעזר' פרק מח ד"ה יאצבע רביעית' לפני גזורה) **שעברתם שמונה לנצח, ואחר כך תהיה גאולת עולמים** (גבול בנימין' דרוש ח לחג המצות דף קלא ע"ב - קלב ע"א ד"ה ובה נבא אל הביאור).

ומה שנשבע הקב"ה אחרי המבול שלא יכה עוד כל חי **"וַיֹּאמֶר ה' אֵל לְבֹא אֶסְפֵּךְ לְקַלְל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בְּעַבְרֵי הָאָדָם כִּי יִצַר לִב הָאָדָם רַע מִנְעֻרָיו וְלֹא אֶסְפֵּךְ עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי"** (בראשית ח, כא), **כוונתו יתברך שלא יוסיף להכות מכה כללית הפוגעת בכלם יחד, כפי שהיה בזמן המבול שנהפכה 'מדת הרחמים' ל'מדת הדין' שהוא תוקף הדין הקשה, ודן את כל העולם לְקַלְיוֹן בלי הבחנה אף שרק רובם היו רשעים. כי ה' יתברך התרצה לנח והתמלא רחמים על עולמו, ונשבע שלא תהיה עוד מכה הפוגעת בכלם. ומה שהוא החריב אחר כך את העיר סדום לגמרי כפי שנאמר **"וַיִּהְיֶה אֶת הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל הַכְּפָר וְאֶת כָּל יִשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְח הָאֲדָמָה"** (בראשית יג, כח) **זה היה לפי שבאמת כל אנשי העיר התחייבו כליה שהיו כולם רשעים גמורים ולא היה בהם אחד עושה טוב כפי שנאמר **"וְאֶנְשֵי הָעִיר אֲנָשֵי סָדֵם נָסְבוּ עַל הַבַּיִת מִנְעֻרָ וְעַד זָקֵן כָּל הָעָם מִקְצָרָה"** (בראשית יט, ז) (נור הקודש' לרי יחיאל מיכל על 'בראשית רבה' לט, ז ד"ה וייל לפרש דקיל הא מדיק).****

עד ימיו של שלמה המלך היה בכל שנה ארבעים יום גשם לזכר למבול

המבול נמשך על הארץ במשך ארבעים יום שנאמר **"וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ"** (בראשית ז, יז), **לפי שהרשעים אז היו מטריחים את יוצרם ליצור להם ממזרים במשך 'ארבעים יום ראשונים'** שהוא זמן יצירת הַלֵּד בכל הריון (הרמ"ד וואלי פרשת נח פרק ז ד"ה כי לימים, 'אבן יקרה' פירוש על רקנאטי לבעל הילבוש' פרשת נח ד"ה בטעם ארבעים סאה, 'כלי יקר' בראשית ז, יז) **וגם השחיתו את צורת יצירת עצמם שנבנתה במשך ארבעים יום ראשונים** (כתב פז' על זוהר פרשת נח דף ט ד"ה ואלא מי יום). **וכנגד זה 'הגזל' שעשו אותו הדור שמספרו בגמטריא הוא ארבעים** (כלי יקר' בראשית ז, יז). **וכן כנגד 'ארבעים מלקות' על מנת להלקות את הרשעים שבדור** (זוהר פרשת נח דף ט ע"א ד"ה כי לימים, רקנאטי פרשת נח ד"ה ספר הוהר אמר רבי חייא). **וכנגד 'ארבעים סאה' של מקוה טהרה בכדי לטהר את העולם** (יחוט של חסד' למחבר' שבט מוסר' פרשת נח ד"ה ויהי הנס).

גזרת ה' **"וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ"** (בראשית ז, יז) **המשיכה להתקיים שנים רבות גם אחרי המבול, במשך כל שנה ושנה, על ידי גשמים שירדו (בית אלקים' להמביט שער היסודות פרק ל ד"ה וכן היעוד) בחודש חשוון בו התחיל המבול (ראה תשי"י בראשית ז, יב) במשך ארבעים יום, והם היו כנגד ארבעים היום שירדו בהם מים בעת המבול (מדרש תנחומא' פרשת נח אות יא). והיו הגשמים הללו עושים רושם בעולם** (ילקוט חדש' ערך דוד סעף קלד) **ויורדים הרבה מדי** (בית אלקים' שער היסודות פרק ל ד"ה וכן היעוד) **עד שבדור מגדל בבל חששו מחמתם שהרקיע יתמוטט ויחזור שוב המבול** (גבול בנימין' על התורה לר' בנימין בן אליעזר חתן חלק א' דרוש לט פרשת בלק ד"ה יבוקש הזמן והמקום הראוי). **וירידת הגשמים ארבעים יום המשיכה כמה דורות עד ימיו של שלמה המלך, שכאשר בנה את בית המקדש הוא ביקש רחמים על הגשמים הללו והם פסקו מן העולם** (מדרש תנחומא' פרשת נח אות יא).

לכן כאשר הסתיימה גְּנִית בְּנֵין בית המקדש בימי שלמה המלך נאמר **"וּבִשְׁנֵה הָאֲחֻת עֲשָׂרָה בְּיָרַח בּוּל** הוא החדש השמיני קְלָה הפנית לְכָל דְּבָרָיו וְלְכָל מִשְׁפָּטָיו וַיִּבְנֶהוּ וַיִּשְׁבַּע שְׁנַיִם" (מלכים א', י) **לח) החודש שנקרא בפסוק "יָרַח בּוּל" הוא 'חודש חשוון' (מדרש תנחומא' פרשת נח אות יא), ואף שחודש זה היה צריך להיקרא בשם "יָרַח מְבּוּל" לפי שבו היה זמן המבול וכן משום שבו היה מידי שנה ארבעים יום גשם כמו בזמן המבול, אין הוא נקרא כך, לפי שמאז והלאה בזכות בית המקדש (בית אלקים' שער היסודות פרק ל ד"ה וכן היעוד) נחסרו אותם ארבעים יום של גשמים (מדרש תנחומא' פרשת נח אות יא). לכן גם התיבה "בּוּל" חסרה מהתיבה "מְבּוּל" את האות 'מ' שהיא גמטריא ארבעים, כנגד ארבעים יום של גשמים אשר פסקו בימיו של שלמה המלך (ילקוט חדש' ערך דוד סעף קלד). ומאז והלאה לא נשאר עוד שום רמז וסימן למבול שהיה בימיו של נח (בית אלקים' שער היסודות פרק ל ד"ה וכן היעוד). ה' יראנו נפלאות מתורתו, אמן.**

העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של יפה מוכתרם בת שרה ז"ל ת.צ.ב.ה.		נא להתפלל לרפואת הילדה מעיין בת נעמי קרן תח"י שתחזור בריאה ושלמה בכל אבריה וגידיה!	
העלון גם לעילוי נשמת יצחק בן יהודית ז"ל ת.צ.ב.ה.	העלון גם לרפואה שלימה במחנה של ר' פנחס בן סימני סימונה הי"ד	העלון גם לרפואה שלימה של ימעת לאה בת שחחה הי"ד בת-שבע בת אסתר הי"ד	העלון גם להחלטה וברכה של משה בן מרים הי"ד
העלון גם לעילוי נשמת ברטה בלור בת טובה ז"ל	העלון גם לעילוי נשמת עמיתל בן אסתר ז"ל ת.צ.ב.ה.	העלון לרפואת הילדות ושלמות אלטשבע בת חיה הי"ד אורי הכהן בן פרומא הי"ד	אנה בת רוזה הי"ד וכל בני משפחתם
העלון גם לעילוי נשמת אליהו בן גינטי ז"ל ת.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמת אסתר ז"ל ת.צ.ב.ה.	העלון לרפואת הילדות ושלמות אלטשבע בת חיה הי"ד אורי הכהן בן פרומא הי"ד	העלון גם לרפואה שלימה של אבישלום בן רות הי"ד
העלון גם לעילוי נשמת רחל בת שרה ז"ל גרשון טוהר אשת דוד ז"ל	העלון גם לעילוי נשמת מנחם בן משה ז"ל יונה בן שמאל ז"ל ברטה בתיה ז"ל מאיר ז"ל חיים בן ליוב ז"ל מרים בת שמאל ז"ל	העלון גם לרפואה שלימה של אבישלום בן רות הי"ד	העלון גם לרפואה שלימה של שיריה בת אלינה הי"ד
העלון גם לעילוי נשמת דוד בן ישי-העלון גם לעילוי נשמת הילדה מעיין בת נעמי קרן תח"י שתחזור בריאה ושלמה בכל אבריה וגידיה!	העלון גם לעילוי נשמת אסתר ז"ל ת.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמת אסתר ז"ל ת.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמת אסתר ז"ל ת.צ.ב.ה.

~ 4 ~

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל מדי שבוע, או לשלוח בבקשה ל: alon.torat@gmail.com